

Hensyn til den saglige Side beklaget sig over, at jeg ikke har gjort Rede for, hvilken Betydning Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde faa ved de fremtidige Forhandlinger i Forsvarskommissionen om en endelig Lønningsreform. Det har jeg gjort Rede for i min Betænkning og ligeledes i mit Foredrag i Gaar. Den ærede Ordfører vil ikke indrømme, at Vedtagelsen af en stykkevis Lønningsreform som denne vil faa nogen Indflydelse paa Forsvarskommissionens Stilling til dette Spørgsmaal i Fremtiden. Jeg vil dertil sige, at hvis Forsvarskommissionen vil ignorere, se bort fra Rigsdagens Beslutning, ja, saa er det rigtigt, saa staar den frit, men det antager jeg, at Forsvarskommissionen ikke i nogen Maade kan. Hvis Rigsdagen, medens Forsvarskommissionen sidder, og inden den har tilendebragt sit Arbejde, vedtager denne Lov, tilkendegiver den sin Mening om, hvad det mindste er, man overhovedet kan byde Premierløjtnanter, Intendanten, Officianter og den Slags Embeds- og Bestillingsmænd, som der her er Tale om at give denne stykkevise Lønningsreform. Bordet fanger; hvad dette Ting kommer overens med Regeringen og Landstinget om at slaa fast som Lov, vil, selv om det har Midlertidighedens Karakter, faa den Betydning, at det kan man selvfølgelig ikke komme bort fra. Man kommer i alt Fald ikke nedad, man kan snarere komme opad.

Og det er ikke alene de Lønninger, der her gives, som binde Fremtiden, men med dem følge forhøjede Pensionsudgifter, som ogsaa ere bindende i Fremtiden. Og ikke alene det, men den Norm, man her sætter for, hvad man i Rigsdagen mener er det mindste, man kan byde en Premierløjtnant, det vil faa sin Betydning i Fremtiden ved Voteringen af Kaptajnerne og de overordnede Officerers Lønninger, idet der, som der hidtil har været og altid vil blive, maa være en Gradsforskel mellem, hvad man kan byde Officerer i de forskellige Charger, som de indtage i de forskellige Afdelinger i Hær og Flaade.

Derfor skal ingen fortælle mig, at det ikke har nogen som helst Betydning for Fremtiden. Det vil faa overordentlig stor Betydning for Fremtiden; thi Forsvarskommissionen er nødt til i sine Indstillinger at tage Hensyn til de Anskuelser og Meninger, der gøre sig gældende her i Tinget, hvis man da overhovedet vil frem i den Sag, og det vil jeg. Jeg ønsker at komme frem i den Sag, og derfor ønsker jeg ogsaa, at Kommissionen maa staa saa frit som muligt og ikke skal føle sig

moralsk bunden ved Beslutninger, som vedtages her i Rigsdagen med Hensyn til Lønninger.

Jeg har paavist, at der ikke er Trang til at give disse Lønninger i Øjeblikket. Man faar ikke, ved at vedtage disse Lønninger, flere Premierløjtnanter i dette Øjeblik, thi der er ingen at faa.

Der er ogsaa et andet Punkt med Hensyn til Hærens og Flaadens Embedsmænds Lønningsforhold, som bør erindres. Rigsdagen har jo med Hensyn til Skatterne givet Hærens og Flaadens Befalingsmænd en Indrømmelse, som ingen andre Borgere have. Det vil ikke være ubekendt for Tinget, at ifølge en tidligere vedtagen Lov kan der ikke afkræves en Officer mere i Skat end 2 pCt. af den Indtægt, han har af sin faste Lønning. Kun for saa vidt han har Indtægter der udover, skal han beskattes lige med andre Borgere. Dette er jo en meget stor Begunstigelse for Hærens Befalingsmænd. I de forskellige Byer, hvor de garnisonere, kan Forholdet være det, at medens Officerer og andre Befalingsmænd slippe med 2 pCt., maa Borgerne i de vedkommende Købstæder maaske svare 9—10—11 pCt. af deres Indtægter. Ogsaa det er et Hensyn, der kan tages i Betragtning.

Naar man nu ser hen til, hvad der er sket tidligere i Rigsdagen, er det en Kendsgerning, at den Lov, man vedtog om en Lønningsforhøjelse for Underofficererne, før Forsvarskommissionen traadte i Virksomhed, har grebet forstyrrende ind i den gældende Lønningslov for Officerer og Embedsmænd i Hæren. Den højtærede Minister siger jo, at de Lønninger, som Underofficererne faa, ere saa høje, at nu ønske de ikke at avancere derfra til de andre Stillinger, der tilbydes dem som Officianter og Intendanten. Det er ogsaa et Vidnesbyrd om, hvor uheldigt det er, naar man lovgiver stykkevis i Stedet for at tage hele Spørgsmaalet om en Lønningsreform op til samlet Overvejelse.

Det er det, jeg har taget til Udgangspunkt for den Stilling, jeg indtager. Jeg ønsker som Medlem af Forsvarskommissionen at staa saa frit som muligt i Fremtiden. Men her staar man i Begreb med at lade Rigsdagen binde Kommissionen til at tage Hensyn til Folketingets Meninger og Afstemninger med Hensyn til Lønningsætser, der skulle fastsættes som Minimum for de Klasser af Embedsmænd, hvorom her er Tale. Derfor er det jo vanskeligt i dette Øjeblik at faa det rette Overblik over den finansielle Følge af dette